

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. uri zjutraj, s ob ponedeljkih ob 5. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in mahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor se priloži znamko

Našim cenjenim naročnikom.

Naše cenjene naročnike prosimo, da podaljšajo, oziroma plačajo zaostalo naročnino še pred novim letom. Ker povečamo z novim letom list, a naročnina ostane neizpremenjena, pričakujemo od vsakega naših cenj. naročnikov, da bo plačeval naročnino vsaj mesec dni naprej, kar se zahteva tudi pri vseh drugih listih. Upravištvo „Jutra“.

Princ Maks Saksonski in Vatikan.

Bila je velika senzacija, ko se je pred leti princ Maks Saksonski, brat sedanjega kralja, posvetil duhovskemu stanu. Stori je to iz pravega poklica. Vsled svojega globokega verskega prepričanja in uzornega življenja uživa princ v vseh krogih, osobito v cerkvenih, visoko spoštovanje in sluje kot izborni propovednik. Od nekdanjega že se zavzema za zjedinenje vstojne z zapadno cerkvijo, to je neuniranih pravoslavni z Rimom. V ta namen je pred kratkim v nekem cerkvenem časopisu priobčil članek z naslovom „Misli o zjedinenju cerkve.“ V tem članku najostreje kritizuje rimski sistem. Papeže in cerkev dolži nasilstva in vladohlepnosti in pravi, da ti pod zjedinenjem le razumevajo popolno podvrženje, ne pa enakopravnost. Spominja na to, da cerkev v prvih stoletjih ni bila monarhija, temveč da je absolutna monarhija postala šele vsled ponaredb Pseudo-Izidorja. Takega sistema ni moč naložiti vstojnim kristjanom. Papež naj se zopet uda samozatajevanju in naj privoli, da spoznajo vstojni kristjani v primatstvu Rima zgolj duševno in cerkveno vodstvo, kakor je obstajalo v prvih stoletjih. Tudi naj jim papež pripozna pravico do samouprave in naj se odreče svoji dobičkaželjnosti. Kajti če morajo vstojni kristjani za vsako škofovsko bulo plačati po več tisoč frankov, bodo z upravičenjem sodili, da je le pohlep po denarju uzrok zjedinenja, za katerim teži Rim. Sedanji zjedinenji Grki so le zaslužni in maskirani Latinci. Tudi v verskih zadevah naj Rim od vstojnih kristjanov ne zahteva, da pripoznajo dogme, ki jih je latinska cerkev sama skovala. Slednjič opozarja princ na ošabno in vladohlepno vedenje papeža Nikolaja I., na brezobzornost Inocencija III. nasproti Grkom, na ponarejena besedila očakov in na mnoga mesta v sklepih koncilov, katerih so se Latinci posluževali, da so skovali dogme o primatstvu Rima, o vicah itd.

Ta članek vzbudil je največjo senzacijo. V uradnem vatikanskem listu „Osservatore Romano“ dolži monsignore Pellegrini princa Maksa naravnost herezije. Kako

zelo je slednjega članek rimske kroge zadel v živo, vidi se iz tega, da je Vatikan dal konfiscirati in uničiti prav vse iztise lista, v katerem je princ Maks obelodanil svoje „Misli“. Resnica ne sme na dan, kajti sicer bi se marsikomu odprle oči, ki dosedaj le na skrivnem dvomi.

Radovedni smo, kako se bo končal ta konflikt. Za princem ne stoji le saksonski dvor, temveč stoje vsi nemški katoliki in sploh vsi inteligentni in prosvitljeni kristjani.

Visokostjoča oseba se je izrazila, da je princ Maks vatikanu zabil grenke resnice kakor jih ta še nikdar slišal in da bo njegov članek v orijentu povzročil velikansko pozornost.

Zelo značilno je, da je Vatikanu in rimskim mogotcem očital tako gorostasne pregrehe mož iz kraljevskega rodu, ki je ostavil sijaj dvora in ki je iz globokega prepričanja postal skromen in za vero vnet duhovnik. Kakor se vidi, ne bo ostal velikanski kulturni napredek, ki ga opažamo v zadnjih dveh stoletjih, brez posledic tudi glede rimske hierarhije. Kar so iz vladohlepnosti in dobičkaželjnosti skovali in potvorili papeži in njih vsikdar pokorni služabniki, rimski duhovniki, to se bo zrušilo, ostala pa bo le čista vera ljubezni, kakor je oznanjeval nje ustanovitelj. Ta vera pa zahteva vse druge učitelje in oznanjevalce, kakor so naši sedanji duhovniki — politiki in trgovci.

Splošni pregled.

Mažarsko plemstvo.

Mažarji postajajo plemeniti. Od l. 1867 je dobilo več nego tisoč oseb naslov plemstva. V šestdesetih letih je bilo povzdignjenih v plemiški stan 27 oseb, v sedemdesetih 111, v osemdesetih 232, v devetdesetih 349. Največ plemičev je ustvarila Khuenova vlada — zaradi volitev. Cim več volitev, tem več plemičev. Pod Khuenom je postal baron tudi neki avstrijski fabrikant, zaradi česar je nastal šum v mažarskem časopisju. Toda Khuen se ne boji časopisja, ker potrebuje njegova vlada mladih plemičev. Tako postajajo Mažarji plemeniti, zato imajo mnogo plemenitih škandalov.

Rusija.

Dijaški nemiri, ki so se pojavili na ruskih univerzah so se ponovili. Pri demonstracijah je bilo mnogo študentov aretiranih. — V dumi je bil stavljen nujni predlog, naj se časopisju prepove, pisati o nemirih. Po burni debati je bil predlog sprejet. — Izvolski je dospel v Pariz. Sprejel ga je min. zun. zadev Pichon. Ustanovitelj podolske železniške družbe Jožefu grofu Potockemu je ruska vlada namignila, naj odstopi s svojega vodilnega mesta in

da pride vodstvo celega podjetja v ruske roke. Tudi to je delo protipoljske propagande.

Princ Napoleon

se mudi s svojo soprogo Klementino na Dunaju, kjer bo v par dneh sprejet pri cesarju. Po sprejemu odide par na Ogrsko na posestvo grofa in grofice Lonyay, kjer ostaneta čez božič.

Pogajanja med Mažari in Rumuni

so ostala, kakor javljajo listi, popolnoma brezuspešna.

Francoska komora.

Na več interpelacij glede nemirov v Vadaji je govoril posl. Messimi, da je nesmisel za Francijo, da skrbi za red in mir v centralni Afriki, ker je Vadaj dežela brez posebne cene in nima narodno gospodarskega pomena za Francijo. Tudi postopanje Anglije je bilo pri zadnjih dogodkih nepravilno. Minister zun. zadev Pichon je opravičeval Anglijo in dokazoval njeno naklonjenost v francoskih kolonijah. Tudi je trdil, da je vlada vse storila, da bi ohranila mir. Posl. Mesimi je očital vladi, da Francija pri svoji politiki nima jasnega in stalnega plana.

Čehi in Poljaki.

Zaradi posvetovanja med Čehi in Poljaki se je razburilo nemško časopisje, ki se je balo za zveste nemške zaveznike in že se je ugrabilo o novih skupinah v parlamentu. Toda posvetovanja niso imela namena kake združbe med Čehi in Poljaki, kar vsi poslanci potrjujejo. Vsepoljski organ, glasilo poljskih narodnih demokratov pa prinaša nekaj misli k češko-nemški zvezi. Zdaj se ni čas, pravi, odkrivati vse podrobnosti, ki so se vršile za kulisami zadnje kabinete krize. Gotovo pa je, da je kriza poraz protipoljskih elementov, to so dosegli vrli poljski poslanci, ki jim je poštenost in zanesljivost najvišja dogma v privatnem in javnem življenju in ki skrbje za čim večji upliv poljske politike in za upliven obstoj poljskega kluba. Nemško češka zveza brez Poljakov je prazen sen. Marsikdo je že padel pri poskusu take zveze. Poljski klub se take zveze ne boji, ker si bo znal v vsakem položaju pomagati.

Princ Maks in papež.

Saški princ Maks, ki je visok cerkveni dostojanstvenik je izdal delo, v katerem govori o raznih cerkvenih goljufijah in falzifikatih, s katerimi je hotela katoliška cerkev doseči spravo z vzhodnimi cerkvami. Posebno je obdelal dobo Nikolaja I., Inocenca III. in razne pokvarjene tekste v cerkvenih dokumentih. Zato pravi princ Maks, ne velja klicati zgodovino na pomoč pri združevanju, ker ta zgodovina preveč kaže nakane in vladohlepno papežev. Poročali smo že, da je papež to knjigo proglasil kot

krivoversko, dal jo je konfiscirati in je princa Maksa pozval na odgovor v Rim.

Hrvaščina v Dalmaciji.

„Smotra Dalmatinska“ javlja, da je finančna direkcija odredila, da se morajo od 1. januarja 1911 vse razprave, preiskave in odloki vršiti in oznanjati v hrvaškem oz. srbskem jeziku. Tudi vse knjige in vse notranje poslovanje se mora poslej voditi v uradnem hrv. oz. srbskem jeziku.

Tresić-Pavičić o Bosni.

V „Vaterlandu“ piše Tresić-Pavičić o bosanskem vprašanju. Mirna rešitev tega vprašanja je po njegovem mnenju mogoča samo v tem, da se združijo dežele: Hrvaška, Slavonija, Dalmacija, Bosna in Hercegovina v eno upravno celoto, s širšo avtonomijo. To zahteva interes države pa tudi evropski mir. Prebivalstvo teh dežel je tako lojalno, kar je dokazalo s svojo zgodovino, da se monarhiji ni treba bati za svoj upliv na jugu, ki bi se s tako celoto le povečal.

Italijanski študentje proti Hrvatim.

V Gravosi je prišlo do spopada med Hrvati in italijanskimi matrozi. Študentje v Florenci so zato priredili burne demonstracije proti Hrvatim.

Dnevne vesti.

„Mir“ oproščen. Sinoči smo prejeli iz Celovca kratko brzoglavno poročilo, da so celovski porotniki oprostili odgovornega urednika klerikalnega „Mira“, ki ga je tožil radi razžaljenja časti vpokojeni župnik g. Berce. Pač, čudna razsodba, s katero se bomo najbrže še pečali.

Naša in „Slovenčeva“ pravičnost.

„Slovenec“ nam očita poslednjo notico o „Ljudski posojilnici“ in pravi, da jo s časom naš glavni urednik gotovo proglasi za neopravičeno. Povemo „Slovencu“, da je prišla ta notica v „Jutro“ brez znanja in v odsotnosti našega glavnega urednika (ki je že dalj časa bolan in ne more ostajati vsak dan do ene zjutraj v uredništvu) in sicer od osebe izven uredništva. Ali še isti dan, ko je notica izšla v „Jutru“, je naš glavni urednik, ki je odločno nasproten temu, da bi se „Jutro“ bojevalo proti domačim, četudi klerikalnim zavodom, ukrenil potrebno, da take in slične novice ne pridejo več v list in zato je že nekoliko notic, naperjenih proti „Ljudske posojilnici“ romalo v koš. Nas torej ni treba opominjati k pravičnosti, ker smo dovolj pravični napram vsakemu, drugače kot „Slovenec“, ki denuncira našega glavnega urednika in laže o njem vedoma in z namenom.

„Slovenec“ ne more molčati in laže dalje. Pravi, da je v pravni zadevi Škerlj-

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

[191]

Ragastens se je vrgel na posteljo, zakopal glavo v blazino ter pričel plakati kakor dete. Spadacappa je potegnil Giacoma iz sobe.

„Pustiva ga plakati,“ je dejal zunaj, „ubogi vitez je zelo potreben, da se izjoče.“

Nato je jel Spadacappa izpraševati oskrbnika, kako bi bilo najhitreje mogoče priti na Caprero. Pripravil je vse, kar je bilo potrebno za odhod, kajti slutil je, da bo vitezova kriza kmalu pri kraju in da bo hotel še tisti trenutek na pot. In zares, ni še bilo pol ure, ko ga je Ragastens poklical ter mu velel, naj se pripravi za odhod.

„Vse je pripravljeno, gospod!“ je odgovoril Spadacappa.

„Torej na konja! Na pot, v Ostijo in na Caprero!“

LX.

Ostijsko pristanišče.

V trenutku, ko je Ragastens zasedel konja, se je prišel Giacomo poslavljati.

„Karkoli bi vam mogel reči, da vas odvrnem od tega potovanja, bi bilo zaman,“ je dejal naposled. „Jaz pojdem v Caprero po svoji lastni poti, da zopet nastopim službo pri signori Lukreciji, ker z njo še nisem gotov.“

„Zakaj ne bi potovala skupaj?“

„Signora bi gotovo izvedela, in to bi bilo morda dovolj, da se onemogoči vaš načrt, kakršnegakoli že imate; na vsak način pa bi bilo dovolj, da me nemudoma umore. Hodite vi svojo pot, jaz pojdem svojo. Samo nekaj sem vam hotel povedati . . . Ob morskem bregu, kake četrtilje na levo od gradu, stoji nekaj ribiških koč. Stopite v tretjo koč, recite, da prihajate od Giacoma, in dobrodošli boste. Povsod drugod pa bi vas ovdarili.“

Ragastens je krepko stisnil starcu roko ter odjezdil. Razdalja od Rima do Ostije je komaj par milj. Ragastens jo je naglo prejahal in je bil ponoči v pristanišču.

Cez noč je bilo treba ostati v Ostiji. Ragastens je z očmi iskal gostilno, kamor bi se mogel zateči s Spadacappo. Toda vse luči so bile ugašene, vsa vrata zaprta.

„Torej je nama prenočiti pod milim nebom?“ je dejal in pogledal Spadacappo. „No, to bi ne bilo prvikrat . . .“

„Gospod,“ je dejal nato Spadacappa, „če hočete iti z menoj, je moja stvar, pa vam preskrbim zavetje.“

„Torej poznaš Ostijo?“

„Eh, gospod, v svoji prejšnji obrti sem moral biti kolkortoliko pripravljen na vsakovrstne reči. In med temi vsakovrstnimi reči je imela možnost bega po morju seveda tudi svoje mesto. Bili smo v sporazumu z raznimi mornarji tu na obrežju, in zdi se mi, da bi našla ravno med njimi ljudi, ki naju prepeljejo na Caprero. Opozarjam vas samo, da ti ljudje niso iz najfinejše družbe . . .“

„Kaj me briga! . . . Stopaj, spremim te!“

Nekaj minut nato je Spadacappa obstal pred nizko hišo, ki je bila zelo nevarljiva za pogled; vrata in okna so bila skrbno zaprta.

Spadacappa in Ragastens sta stopila s konj. Prvi je pred vrati nekako posebno zažvižgal; skoraj mahoma so se

vrata odprla in moški se je prikazal na pragu. V prvem hipu se je preplašil in nezaupno pogledal jezdeca, ki sta bila po vsej svoji zunanosti podobna vojakom. Toda Spadacappa je pristopil k njemu ter mu polglasno zamrmral par besed, ki so gotovo pomenile dogovorjeno znamenje, kajti možak se je takoj pomiril te plosknil s rokami, na kar je prišel služabnik.

„Odvedi konja teh dveh Visokosti v hlev,“ mu je ukazal prvi, po vsem videzu gospodar.

„Ako Visokosti blagovolita vstopiti . . .“ je dejal.

Odstopil je ter se spustil v nizko izbo. Opremljena je bila z mizami in klopni. Na mizah so stali kositrni vrči in krožniki, za mizami pa so sedeli mornarji in nekaj deklet.

Ko sta vstopila Ragastens in Spadacappa, je za trenutek nastopilo molčanje, polno nezaupnosti; toda krčmar je napravil z roko par skrivnostnih znamenj, in gostje tega brloga so obnovili svoje razgovore, ne da bi se dalje menili za prišleca.

Spadacappa in Ragastens sta bila sedla k neki mizi, kjer ni bilo ljudi. Krčmar je postavil pred njiju vrč in dva kozarca.

„Dejalasi mi, da najdeva tukaj mornarje, ki naju prepeljejo na Caprero,“ je dejal Ragastens čez nekaj minut.

„Počakajte, gospod . . . Pred vsem bodite prepričani, da vas noben lastnik barke ne bo hotel sprejeti na krov, ako mu porečete, da hočete na Caprero.“

Kako to?“

„Zato, ker signora Lukrecija sovraži radovedneže; ona je previdna ženska, in vsi mornarji na obrežju vedo, da je draga stvar voziti tujca preveč blizu njenega gradu . . .“

„Kaj nama je storiti?“

(Dalje.)

(Dalje.)

Plut okrajno sodišče samo izjavilo, da ni kompetentno in da spada stvar pred obrtno sodišče. Dalje trdi „Slovenec“ še vedno, da lastnik našega lista še vedno noče izplačati g. Škerlju zasluženih provizij. V resnici pa vprašanje o izplačanju provizij sploh ni sporno in one se izplačajo g. Škerlju kadar koli on to hoče in se mu odtrga samo znesek, ki jih je on prejel od oglasov, ni jih pa izročil upravi „Jutra“. Sporno je samo vprašanje, ali je imel lastnik pravico predčasno odpovedati g. Škerlju službo ali ne, oz. ali je bila pogodba, sklenjena med lastnikom našega lista in g. Škerljem, družabna ali mezdna. G. Škerlj in njegov zastopnik g. dr. Fr. Fr. Fr. sta trdila, da je pogodba družabna, lastnik našega lista pa, da je mezdna. Sodnik je razsodil, da je pogodba mezdna in je obsodil tožitelja g. Škerlja na plačanje pravnih stroškov. Imeli smo torej popolnoma prav, ko smo rekli, da je g. Škerlj s svojo tožbo pogorel. Sedaj pa pride stvar pred obrtno sodišče, kakor je to zahteval lastnik našega lista in tam se bo sodilo, ali je bil opravičen lastnik našega lista odpovedati g. Škerlju službo pred potekom v pogodbi določenega roka ali ne in na podlagi obrtnega zakona mu ne bo težko dokazati, da je bil opravičen to storiti. To je resnica v tej zadevi, o kateri ne bi radi pisali, dokler se nahaja sub judice, ali smo primorani pisati, ker nas Škerljev zaveznik „Slovenec“ izziva.

Pijte iz studenca — živel abstinenca. Kakor smo že poročali, naši klerikalci na plakatih, katere so nalepili po vsem mestu, naznanjajo neizprosno boj pičaji, katera je po njih mnenju edini vzrok sedanje velike draginje. Ti ljudje, ki imajo po mestu nebroj različnih šnoparij, podučujejo sedaj ljudstvo, kako naj se izogne neizprosni draginji, katere vzrok so edino-le oni sami. Gospodje klerikalni abstinenti! Kaj pa „Škofova klet“? Pred Škofijo! Ali mar tam točijo studenčnico? Ali vidite, kako korajžno in veselih lic prihajajo ljudje iz tega „abstinenčnega brloga“, kjer navadno žalibog puste ves svoj zaslužek. Vsak dan se vidi, kako trumoma zahajajo delavci, delavke in sploh nižji sloji v to škofovo klet. Seveda, težko zasluženega denarja nižjih slojev se naši klerikalni abstinenti še bolj vesele, kakor denarja bogatinov, saj imajo od njih več dobička. Tu sem naj prilepijo klerikalci tiste lepake, oziroma naj zapro to vinsko klet in točijo studenčnico, pa bo družinskim materam prihranjeno mnogo gorja. Dokler pa bodo klerikalci z mnogobrojnimi svojimi beznicami sami dajali ljudstvu pohujšanje, toliko časa naj molče in ne uče nižjih slojev, kako naj se varujejo draginje, ki je le njih zasluga.

Klerikalci in dobrodelnost. Čudno! Letos so kar naenkrat postali tudi klerikalni magnati usmiljeni. V „Unionu“ so napravili pretekli teden nekaj „dobrodelnega večer“ in obdarili z obleko in obutvijo nekaj otrok. In čudež, nad katerim je ves svet strmel, je ta, da sta pri tem sodelovali sama gospa dr. Šušteršičeva in ga. Eberlova. Privikrat se je gospa dr. Šušteršičeva ponizala med berače, in „Slovenec“ je zato tolkel v soboto „tam-tam“. Ali nekaj pa, „Slovenec“ ni hotel povedati, ker ga je bilo sram, namreč: povedati ni hotel števila obdarovanih otrok. Bržkone je bilo majhno, pa je rajše o njem molčal.

Za ljudsko štetje se v naših slovenskih naprednih krogih nič ne stori! Član- kov in listov preprosto ljudstvo ne bere, zato naj poklicani krogi prirede pouk o ljudskem štetju s predavanji v mestu in po deželi. Štetje je pred durmi; ljudje bodo dobili tiskovine v roke, pa jih ne bodo znali izpolniti; med Nemci in Lahi se bodo pa naši ljudje vpisavali po komisarijih za njih

pristaše. Tako nas je in bo vsako leto manj! Če se ne bo ljudi o štetju poučilo, se bo to meseca januarja strahovito maščevalo nad nami. Potem pa vpijemo, da se nam krivica godi!

Beračija in sleparija. Nedavno smo poročali, da je neki župnik iz Gubone v Pruski Sleziji razposlal po Slovenskem na stotine in stotine pisem, v katerih prosjači za zgradbo cerkve v Gubenu. V pisemih bilo je par razglednic najcenejše vrste, poštna položnica in pa prosjaško pismo. Celo v Pruski Sleziji je torej znano, da stanujejo v slovenskih pokrajinah ljudje, ki so po rimskih duhovnikih duševno tako podjarmljeni, da se dajo molzti v katerekoli cerkvene namene. Kakor da bi pri nas ne imeli kulturnih in drugih potreb! Vidi se izborna organizacija, ki preprega celi svet: le vse v rimsko malho, narodnost in njene potrebe, to so postranska stvar. In res se je tudi pri nas našlo nekaj kalinov, ki so šli na te limanice in poslali denar za nemško cerkev v Gubenu. Toda neka višja moč je pokvarila to juho. Na glavnem pošttem uradu na Dunaju so namreč spoznali, da so poštna nakaznice, ki jih je prosjaški župnik razposlal po Avstriji, ponarejene. Da bi si nabral tem več denarja, župnik ni kupil predpisanih uradnih nakaznic, temveč je dal avstrijske poštna nakaznice sam tiskati. Morda je s tem profitiral pol vinarja pri komadu. Glavni poštni urad je vse denarne pošiljke konfisciral in poslal denar odpošiljateljem nazaj. Morda ga ti sedaj vendar uporabijo v domače slovenske kulturne potrebe. Nemški župnik pa se je sam ujel na limanice in se bode moral zagovarjati zaradi ponarejanja uradnih listin.

Predavanje „Akademije“. Sinoči je predaval v „Mestnem Domu“ prof. Fr. Kobal o razvoju slovenske umetnosti tekom zadnjih 80 let, ki jo je imela namen pokazati jubilejna umetniška razstava. Predavatelj je opisal smer upodabljanja umetnosti v Italiji zač. 18. veka njen upliv na Slovensko, ter začetke slov. umetnosti od Leyerjeve šole naprej. Preko Langusa in njegove šole je pokazal predavatelj razvoj do Janeza Wolfa, ki pomeni nov preobrat v slov. umetnosti, katera je prinesla svetu brata Šubica. Dobo Šubicev moderno obdela g. predavatelj v drugem predavanju. Predavanje je bilo zelo dobro obiskano, pojasnjeno je bilo z značilnimi slikami in je bilo vseskozi zanimivo in važno. Zato je doseglo obče priznanje.

Shod poštних adjunktov, oficijantov in aspirantov na Dunaju. Na Dunaju v hotelu „Post“ se je vršil dne 13. t. m. zvečer sijajen shod poštних adjunktov, oficijantov in aspirantov, kateremu je prisostvovalo nad 500 udeležencev različnih poštних organizacij in med njimi tudi zastopniki poštne uprave. Čeravno je bil omenjeni dan popoldne v parlamentu poslanca Pacherja nujni predlog glede odprave in prehoda te uradniške kategorije v stan deželno knežnih poštних uradnikov soglasno sprejet, vendarle so se tega shoda udeležili tudi poslanci, raznih političnih strank in narodnosti, ki so se toplo zavzemali za opravičene zahteve zborovalcev. Drugi dan se je vršila na istem prostoru delegacijska konferenca, ki je neprenehoma trajala od 10. ure dopoldne do četrta na 8. uro zvečer. Bilo je navzočih okrog 80 delegatov, iz vseh delov monarhije. Tudi Ljubljanci so bili zastopani po svojem odposlancu. Kar se tiče predloga poslanca Pacherja, bodi omenjeno, da se je ta po enoglasnem sprejemu v parlamentu, odkazal v nadaljnjo obravnavanje odseku za drž. nastavljenec.

Z dijaškega stojišča. Brezobzirno brezvestnost je imenovati ravnanje gledališke uprave, ki dopušča, da se stojišče z

dijaki natlači kot sod s slaniki. Kaj se v tej peči do kože premočenemu dijaku lahko zgodi, ko stopi v hladno zimsko noč, to da mnogo misli. In kakšen užitek ima dijak od igre če se ga vedno suje od vseh strani in če na njem visi teža cele gore. In ta nezdravi zrak, ki prihaja od kuhajoče se mase, je gotovo celemu gledališču v priboljšek. S preprogo od linoleja bi se tudi dalo mnogo prašenja prahu „prihraniti“ in dosegljo več miru. Obračamo se tedaj do ravnateljstva, da preskrbi sledeče: 1. da določi natančno določen maksimum obiskovalcev na stojišče in razdelitev stojišča z železnimi drogovi, ki bi mejili vrsto od vrste. 2. strogo kontrolo potom šolskih legitimacij za dijake, da ne bodo razen dijakov in vojakov za isto ceno hodili drugi na stojišče. 3. stroge kontrole ob vstopu na stojišče, da zadnje dejanja, ne pa do tretjega, da potem se pridejo „slepi pasazirji“. Ako bi na stojišče ne prihajalo toliko drugih elementov, bi tudi ne bilo nepotrebnega smeha ob resnih prizorih, niti mnogokrat nezasuženega ploskanja. — V tem stanju pa je naše stojišče pravi unikum. Upamo da bode ravnateljstvo po naših željah ukrenilo potrebne korake, sicer bi si moralo dijaštvo samo pomagati v „gledališču“!

Popoldanske predstave v slovenskem gledališču. Zahtevalo se je opravičeno, naj se ne dajejo v nedeljo popoldne kot ljudske predstave po znižanih cenah najslabše stvari, ampak kaj takega, kar s pridom lahko ogleda tudi inteligenca z dežele. Včeraj se je tej želji z „Vstajenjem“ ustreglo. Toda kaj se je zgodilo. Galerija je bila nabito polna, prostori za „inteligenco“ pa so bili skoraj prazni, kar kaže, da ima preprosto občinstvo smisel tudi za resne igre, dočim ne „inteligence“. Naj bi se torej morda izpremenile cene tako, da bi mogli preprostejši sloji zasesti vse prostore, da bi ne bili vsi na enem kupu.

Roditeljski sestanek na c. kr. II. drž. gimnaziji. V sredo, dne 21. decembra se bode vršil v fizikalni dvorani c. kr. II. državne gimnazije prvi roditeljski sestanek v tekočem šolskem letu s predavanjem gospoda šolskega svetnika in ravnatelja dr. J. Bezjaka o kazni kot vzgojnem sredstvu. Začetek ob 6. uri zvečer. Ravnateljstvo prav vljudno vabi k temu sestanku starše in njih namestnike ter druge prijatelje šolske mladine.

Vandalizem. V noči od nedelje na ponedeljek so neznani lopovi odžagali in odnesli več jako dragocenih modrih smrek, ki so bile nasajene pri Trubarjevemu spomeniku v Tivoljskem parku. To dejanje je naravnost nezaslišano in popolnoma vandalsko. Kaj takega zamore biti zmožen le največji podlež. Pozivljamo vse naše cenjene čitatelje in prijatelje, da nam, če je morebiti komu o tej zadevi kaj znanega, takoj sporoče. Mestni vrtnar razpisuje nagrado 30 K tistemu, ki ga pripelje na sled tem barabam, da jih bo mogoče pošteno kaznovati.

Zimskošportni vozni listki po znižanih cenah. Ravnateljstvo državnih železnic v Trstu je uvedlo na državnih železnica zimskošportne vozne listke po znižanih cenah med drugim tudi za proge Ljubljana-Jesenice-Bled-Bohinjska Bistrica-Kranjska gora, in sicer za II. in III. razred. Pravico do znižanih voženj imajo člani Slovenskega planinskega društva, ako se izkažejo z veljavno letošnjo izkaznico, so veljavni za dobo od 1. novembra t. l. do 30. aprila 1911. in se morejo uporabljati na vseh v voznem redu označenih osebnih in posebnih športnih vlakih. Vožnjo je nastopiti ob nedeljah in praznikih, ob dnevih športnih prireditev ali en dan preje pred omenjenimi dnevi, povratek je mogoč vselej poljubno tekem 5

dni. Vozni listek se mora pred vsako vožnjo predložiti v potrdilo pri blagajni železniške postaje, istotako se je treba izkazati z društveno legitimacijo ob vsakokratni reviziji voznega listka. Vožnja iz Ljubljane do Jesenic in nazaj stane za II. razred K 5.40, III. razred K 3.40; do Bleda II. razred K 6.20, III. razred K 3.90; do Kranjske gore II. razred K 6.90, III. razred K 4.40. Vozni listki za te proge se dobe pri osrednjemu odboru Slov. plan. društva v Ljubljani. Vožnja iz Ljubljane do Boh. Bistrice in nazaj stane za II. razred K 7.70, za III. razred pa K 4.90, listki za to progo se pa dobe v pisarni deželne zveze za tujski promet v Ljubljani (nasproti hotel Uniona).

„Ilustrirani Tednik“ začne izhajati z novim letom v Ljubljani. List ne bo političen in bode vse politične dogodke le kratko registriral. Drugače obeta biti zelo raznovrstne in bogate vsebine, ter za svoj obseg in opremo zelo cenen. Izdaval ga bo močen konzorcij. Krajni čas je, da se začno tudi na tem polju izpodrivati nemški proizvodi.

Tekma slik amater-fotografov. Osrednji odbor „Slovenskega Planinskega Društva“ v Ljubljani vabi s tem gg. amater-fotografе, da se blagovole udeležiti tekmovale razstave slik, ki jo priredi osrednji odbor „Slov. Planinskega Društva“ meseca marca 1911 v Ljubljani. Program je sicer splošen in neomejen, vendar se bo razsodišče v prvi vrsti oziralo na slike o kočah in napravah „Slov. Planinskega Društva“ na njih bližnjo okolico, na poglede in razglede od teh točk in na slike o planinah na katerih so društvene naprave. Odlikovane slike in njih negativi postanejo izključna last osrednjega odbora „Slov. plan. društva“. Imena slik, objektiv, razsvetljava in popisi naj se zabeležijo, ker se bodo ti podatki pri ocenjevanju vpoštevali. Razstavi namenjene slike je poslati najkasneje do 25. februarja 1911 osrednjemu odboru „Slov. plan. društva“ v Ljubljani, ki rade volje daje tudi vsa potrebna pojasnila.

Brivnice bodo dne 25. t. m. dopoldne odprte, dne 26. t. m. na praznik Sv. Stefana pa ves dan zaprte, nakar se slavno občinstvo že sedaj opozarja.

Klub slov. trg. sotrudnikov v Celju priredi dne 6. januarja 1911 v vseh prostorih gostilne v „Skalni kleti“ obširno veselico s plesom.

Konjski tat. V vasi Malo Dobropolje je neki neznanec po noči ukradel posestniku Jakobu Grašiču vola v vrednosti 520 K in ga nato prodal posestniku Francu Smoletu v Koritnem za 440 K. 400 K si je pustil takoj izplačati, ostala svota pa naj bi se mu poslala na naslov „Ivo Brezovšek pri Tolminu št. 77.“ Orožniki so sicer odredili obširno preiskavo, a se jim še sedaj ni posrečilo tatu izslediti.

Negode. V Vižmarjih je neki železničarski delavec pri delu tako nesrečno padel na železniški tir, da si je zlomil levo nogo. — Hlapec Tomaž Peršin iz Prevalj se je spodtaknil pri sekanju dreves ob neko deblo in si zlomil nogo. — Poštariju Josipu Sedmaku iz Zagorja so se splašili konji, vsled česar je padel z voza in zadobil več težkih telesnih poškodb.

Dva dežnika sta bila na nedeljski božičnici tiskarjev v „Narodnem domu“ zamenjana. Dotičnika, ki sta dežnika pomotoma zamenjala, se naprošata, da jih blagovolita oddati pri sokolskem slugi v „Narodnem domu“.

Zgubil se je dne 16. t. m. okoli 10. ure dop. v Zvezdi v bližini neki klopi skoraj nov nesvilen dežnik z ravnim, okroglastim, rjavim poliranim držalom. Znanega najditelja se uljudno prosi, da prinese dežnik kmalu v uredništvo.

Mali listek.

Slovensko deželno gledališče.

Glede uprizoritve Tolstoj-Bataillejevega „Vstajenja“ smo v razveseljem položaju, da moremo poročati samo dobro: interpretacija glavnih dveh značajev, Katjuše in kneza Njehljudova je bila dobra, kakor je bilo drugače tudi komaj pričakovati, ako tekmujeta v svoji umetnosti gdč. Šetfilova in g. režiser Nučič. Nič več kot pravično pa je, ako izrečemo tudi večini zastopnikov vseh ostalih ulog odkrit priznanje, da so storili iz svojih mnogokrat kaj nevhvaležnih ulog vse, ampak prav vse, kar je bilo v njihovih močeh.

Katjušo Maslovo je igrala gdč. Šetfilová, kateri moramo priznati, da jo je izvedla z redko ljubeznijo in z ambiciozno trudoljubnostjo, ki jo registrujemo z vsem primernim respektom. Uloga Katjuše pa tudi zahteva povsem rutinovane igralkе in stavi obenem na spomin dovolj velike zahteve. Interpretinja te uloge mora predočiti oz. napraviti vsaj verjeten, izredno obsežen psihološki proces, proces namreč, kako se moralno pokvari mlada, nedolžna deklica, kako v tej pokvarjenosti pada nižje in nižje, postane alkoholu vdana prostitutka in kako se naposled zbude v njej

nekdanji dobri instinkti, ki zmagajo nad slabimi nagoni ter se vsled tega propadlo dekle spremeni v pošteno ženo Simonsonovo.

Gdč. Šetfilova je izvedla svojo ulogo s popolnim umetniškim okusom in jo bogato opremila z lepimi nijansami, ki pričajo na eni strani o izrazitem talentu, na drugi strani o študiju, ki ga je položila gospodična v svojo Katjušo. V vseh slikah, kjer je nastopila, je očarala z dovršenostjo, kateri ni želeli ničesar več; nam za svojo osebo je poleg drugega dejanja v ženski kaznilnici ugajala za tem najbolj v predigri.

Poleg Katjuše je v igri samo še ena večja uloga, to je uloga kneza Njehljudova, ki jo je zastopal z odličnim uspehom g. Nučič. Kakor smo konstatovali že v svojem zadnjem podlistku, je knez Njehljudov sam na sebi zelo pasivna figura in je zato nemala zasluga gosp. Nučiča, da ji je vdihnil kar največ življenja, da jo izvede kolikor mogoče realistično in da plastično izrazi duševne bolesti Njehljudova; njegova rezerviranost je bila ulogi samo v prid. Kakor vedno, tako je tudi tukaj dokazal g. Nučič svojo čisto izredno nadarjenost, imponujočo rutino in obsežno inteligenco, ki je vedno predhodnica širokega duševnega obzorja.

Neprikrajšano pohvalo brez vsakega pridržka zasluži dame Danilova, Wintrová, Iličičeva in Buškova ter gg. Šimáček in Skrbínšek; v malih ulogah dame Vera Danilova in Thalerjeva, (ki naj bi bili sicer v predigri starejši tudi po glasu. ne samo po maski) ter gg. Bukšek, Molek, Danilova in Povhe.

Režiji gre k uprizoritvi tako težkega dela, kakor je „Vstajenje“, čestitati! Pohvalno omenjamo zlasti moški ensemble v prvem in ženski ensemble v drugem aktu, prednost pa dajemo vseeno ženskemu, ker je bil uglajenjši in preciznejši. Memoriranje je bilo prav izvrstno, scenerija prav zadovoljljiva.

Manj smo bili zadovoljni z izgovarjavo lastnih imen in deloma tudi s kostumi: nepravilno je D. Ivánovič Njehljúdv, temveč D. Ivánovič Njehljúdv, Tihon, ne Tihón. ne Mikišin, temveč Mikišin, Ustinoff, ne Ustinov itd.

Deloma nepravilno je bil adjustovan g. Nučič v predigri. Ruski oficirji ne nosijo visokih škorenj, temveč škornje. kakršne imajo naši artiljeristi, dalje ne nosijo sablje na avstrijski ali nemški način z ročajem navzdol, temveč nasprotno, z ročajem navzgor, tako da visi porte-épée v nasprotni smeri z držajem. Ruski žandarmi

ne nosijo plašev avstrijskih topničarskih oficirjev in tudi ne zelene burševske „Kneipmütze“ itd.

Obisk je bil nepovoljen; sploh opažamo že nekaj sezon sem, da se zlasti ložni posestniki z nekakšnim svetim strahom ogibljejo literarnih večerov; no, iz tega še nečemo ničesar sklepati... Povdariti pa je treba v presojo dobrega okusa naših stalnih abonementov, da je za stupidne „Zakonske metode“ primanjkovalo vstopnic, a „Vstajenje“ se je igralo pred praznimi ložami...

V nedeljo popoldne se je izredno maloštevilno občinstvo srčno dolgočasil pri reprizi „Vstajenja“, zvečer pa je Kálmánov „Jesenski manever“ šel z dobrim uspehom pred polno hišo preko odra.

Gg. solistom nimamo spričo našega premjernega poročila ničesar omeniti; pohvalno omenjamo vnovič dame Haderbolčevó, Thalerjevo in Iličičevo ter gg. Iličiča, Povhéta in Verovška. Zbor je bil kakor pri premijeri mestoma nesiguren tudi to pot.

V drugem aktu pri spremljanju gdč. Haderbolčeve smo bili v resnici v strahu, da moški zbor čisto odpove. Huszarski oficirski kor je bil malo galantnejši. —a—

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Češko-nemška pravna pogajanja.

Praga, 19. decembra. V tukajšnjih političnih krogih se sodi, da se prično češko-nemško pravna pogajanja že takoj po Božiču, ker se mora vsekakor sestava novega kabineta izvršiti že do delegacijskega zasedanja, ki se začne dne 28. januarja 1911. Sestava novega kabineta pa je največ odvisna od uspehov češko-nemških pravnih pogajanj. Dunajski krogi se jako trudijo, da bi se med Nemci in Čehi dosegel vsaj provizoričen sporazum, da bo tako omogočena sestava novega kabineta.

Važne izpremembe v cesarskih namestništvih in predsedništvih.

Dunaj, 19. decembra. Kakor se poroča, se izvrše po novem letu v cesarskih namestništvih važne izpremembe. Tako se bodo spopolnila oziroma spremenila namestništva in predsedniška mesta v Bukovini, na Štajerskem, Češkem in Kranjskem.

Senzacionalen proces v Sofiji.

Sofija, 19. decembra. V procesu proti ministrom bivšega Stambulovističnega kabineta prihajajo vedno lepše stvari na dan. Sedaj je nenadoma prišel v Sofijo lastnik in ravnatelj znane tovarne za topove v Creuzotu, Schneider. Od te tvrdke je namreč vlada za časa Stambulovističnega kabineta dobavila topove. Schneiderja je poklical v Sofijo vojni minister Genadijev, ki mu je pisal, da lahko pride njegova tvrdka v slučaju, če takoj ne pride v Sofijo, ob ves kredit. Kralj Ferdinand je ravnatelj Schneiderja sprejel takoj v posebni avdienci. Kralj se trudi na vse mogoče načine, da bi se vsa stvar potlačila, ker še vedno goji simpatije do bivših Stambulovističnih ministrov. Toda vsi opozicijski listi naglašajo in zahtevajo odločno, da se afera izpelje do konca in ne pripuste nikake mešetarnje. Ministri so namreč gojili cel bolgarski narod in zato so tudi pred celim narodom odgovorni.

Rektor Haase.

Praga, 19. decembra. Rektor češke tehnike v Pragi, dr. Haase, ki je pred kratkim odstopil radi tega, ker mu je dijaštvo izreklo nezaupnico, je danes zopet prevel svoje mesto, ker naučno ministrstvo njegove demisije ni vzelo na znanje.

Avstrijsko-srbska trgovinska pogodba pred ogrsko zbornico.

Budimpešta, 19. decembra. V današnji seji ogrske zbornice se je razpravljalo o avstrijsko-srbski trgovinski pogodbi. Poslanec Popović je zagovarjal pogodbo in zahteval, da Ogrji spremene svoje stališče napram Srbiji. Protestiral je najodločnejše proti temu, da so se nekateri listi povodom kronanja črnogorskega kralja norčevali iz srbskega naroda. Pozivljal je zbornico, naj srbsko-avstrijsko trgovinsko pogodbo takoj odobri, ker bo s tem storjen prvi korak proti sedanjim nezgodnim druginji.

Obravnava proti vohunu Vasiću.

Belgrad, 19. decembra. Obtožnice proti znanemu vohunu Vasiću, ni dobilo na razpolago uredništvo nobenega tukajšnjega lista. Kakor se javlja, je v obtožnici navedenih 15 točk, ki dokazujejo, da je Vasić občeval z uradniki avstrijskega poslaništva.

Škof Nakić umrl.

Split, 19. decembra. Splitski škof Nakić je danes vsled srčne kapi umrl.

Hrvatski sabor.

Zagreb, 19. decembra. Večina hrvatskih in srbskih delegatov je danes že zbrana v Zagrebu. Konstelacija strank še ni dovolj jasna. Danes popoldne so se vršile konference različnih strank, obenem pa tudi pogajanja med koalicijsko, krščanskimi socialisti in Starčevićanci. V vladnih krogih se zatrjuje, da ban v slučaju, če ne dobi indemitete, ne bo niti razpustil sabora, niti demisioniral, ampak sabor zopet odgodil in vladal brez njega.

Zdravje prestolonaslednika Aleksandra.

Belgrad, 19. decembra. Srbski prestolonaslednik Aleksander je včeraj prvič po svoji bolezni zapustil dvorno palačo in odšel na ples srbskih oficirjev, ki je bil prirejen v svrhu proslave njegovega ozdravljenja. Prestolonaslednik je bil jako dobre volje in ogovoril vse diplomate in oficirje. Njegov zdravstveni položaj je izven vsake nevarnosti.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:
Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Prazne že rabljene škatle v vsaki velikosti in množini se prodajo v modni trgovini P. Magdič v Ljubljani, nasproti glavne pošte. 419 10/10

Še nekaj medu, čistega pitana, proda po 1 K 80 vin. Ivan Remžgar, Novi Vodmat. 443/2—2

Krojaški pomočnik, več velikega in malega dela išče službe, gre tudi v druga mesta. Ponudbe pod „Siromak“ poštno ležeče Ljubljana. 445/2—1

Natakarica

na račun, pripravna in poštena, z malo kavcijo, se sprejme z novim letom v večjo gostilno na Dolnjskem.

Ponudbe sprejema Frančiška Brinovec, Trebanje št. 26, Dolnjsko.

Stavbišča na prodaj!

Še nekaj krasnih stavbenih parcel v sredini mesta na vogalu Kuhnove in dr. Val. Zarnikove ulice.

Opozarja se, da imajo stavbišča vsled suhega peščenega terena, solnčnate lege ter vremenskega zavetja najbolj ugodno stavbno lego. — Poizve se pri lastniku Kuhnova cesta št. 5.

Dragocen dar

Vam pošljemo z obratno pošto zastoj in franko, ako nam v namen razpošiljanja naših cenikov pošljete

100 naslovov (edino z dežele, ne iz glavnih mest)

zasebnih in državnih uradnikov, učiteljev, vaških duhovnikov, graščakov, gospodarskih uradnikov, tovarnarjev in tovarniških uradnikov, boljše situiranih zasebnih uradnikov, trgovcev, obrtnikov itd. s svojega bivališča in najbližje okolice snažno in razločno na polo papirja spisane.

Prodaja patentovanih novosti

Leopold Weiss, Dunaj II. Hofenedergasse 1.

Zboljšana Kneipova metoda in ventilirane spalne čepice

so kot najbolj preizkušeno sredstvo proti nervoznemu glavobolu vseh vrst, proti potenju, vroči glavi in posledicam, izpadanju in osi-velosti las. Čepica pomiri živce in prozroči dobro spanje in spočito glavo.

1 čepica z dvojno ventilacijo . . . K 6—
1 „ „ trojno „ . . . „ 8—

Balzam pospešujoči rast las in brade

z uporabnim navodilom

1 stekleničica . . . K 2—
1 „ „ . . . „ 4—
1 „ „ . . . „ 6—

Naročila iz province po pošti le proti povzetju.

Zavoj in spremnica 30 vin. Pri naročilu čepice naj se navede obseg glave.

P. FRÖTSCHER, Dunaj III.,
Barichgasse 17.

Specialna trgovina finih ročnih del Toni Jager

v Ljubljani, Židovska ulica šte. 5.

Predtiskarija
Tamburiranje
Montiranje
Plisiranje

! Kolesarjem!

= v znanje! =

Kdor si hoče ohraniti svoje kolo v dobrem stanju, za časa rabe pa se ogniti mnogim stroškom, pusti naj svoje kolo v zimski seziji skrbno pregledati, očistiti ter v primerno temperiranem prostoru shraniti.

Vse to oskrbi proti mali odškodnini, primeren prostor pa da na razpolago

brezplačno
tvrdka

K. Čamernik,
specialna trgovina s kolesi in posameznimi deli
Ljubljana, Dunajska cesta št. 9.

NAZNANILO.

Vljudno naznanjam p. n. občinstvu, da sem otvoril svojo

nanovo urejeno galanterijsko

knjigoveznico
Radeckega cesta 12

Za vsa v to stroko spadajoča dela se jamči. — Slavnemu občinstvu, kakor tudi cenj. društvom, raznim zavodom in korporacijam se vljudno priporočam za pridelovanje raznih iz pliša izdelanih okvirjev, šatulj in map, kakor tudi solidno vezanih zapiskov vseh vrst.

Za solidno delo in jako nizke cene jamčim.

Z odličnim spoštovanjem

Albert Feldstein

knjigoveški mojster

Ljubljana, Radeckega c. 12.

+ Vincenc Richterja

pomada za lase

je izdelek, prirejen izključno na temelju znanstvenih in zdravstvenih predpisov. Imenitne posledice se prikažejo takoj po vporabi te pomade: rasti pričnejo lasje in brada. Zabranj izpadanje las in povzroča rast las tudi tam, kjer jih prej ni bilo. Cena lončku z navodilom 3 K.

„Schampos“, prašek za umivanje glave. Najboljše učinkujoči pripomoček za snaženje glave. Cena zavojčka 50 vin.

Vincenc Richter, specialist za gojenje las
Dunaj IX. Sobieskygasse.

Zalogo ima A. MOLL, lekarnar, Dunaj I., Tuchlauben št. 9.

Ali že veste,
da se dobe

najboljša in najcenejša bo-
žična in novoletna darila
pri

„ADRIJA“

drogerija in fotomannfaktura

B. ČVANČARA
Ljubljana, Šelenburgova ulica šte. 5.

Največja zaloga

francoskih in angleških parfumov,
fotografskih aparatov in potreščin,
ruma, čaja in konjaka.

Dva izurjena in zanesljiva

čevljarska pomočnika

sprejme z novim letom proti dobri plači
Karol Cerar, čevljarski pomočnik, Lukovca
pri Domžalah.

Božična darila!

Predno si nakupite božičnih daril, blagovite si ogledati še moje izlozbe in presodite cene! Potrudite se potem v mojo trgovino, kjer se Vam dajo drage volje vsaktera pojasnila, da se prepičate in odločite se bodele takoj, da si nabavite svojih potreščin le pri trvdki

H. Suttner, Ljubljana,
Mestni trg ali Sv. Petra cesta

Špeeljalna trgovina najnovejših precizij-
skih ur (s spričevali točnosti) svoje lastne to-
varne ur v Sviel z varstveno znamko „Iko“.
Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine,
juvelov ter briljantnih nakitov itd., istotako
ogromna izbira kina-srebrnega blaga, kakor:
nastavkov, jedilnega orodja itd. itd., vse v
najmodernejšem slogu.

Postrežba strogo solidna! Cene najnižje!
Na pismena vprašanja se odgovarja z obratno
pošto. — Telefon št. 273. — Brzojavni naslov:
„H. Suttner“. Cenik zastoj in poštne prostot

One dame
so jako krasne,

ki se umivajo le s Pilnačkovim nedosežnim

milom

„LANOL“

ki je naprodaj po 70 vin. kos ali pa škatlja
s 3 kosi za 2 K.

To milo, ki je zakonito varovano, izde-
luje edino

J. Pilnáček,

c. in kr. dvorni založnik v Kralj. Gradcu na Češkem.

LANOL se dobiva v Ljubljani pri
sledečih tvrdkah: Fran Češnovar, Dolenjska
cesta, B. Čvančara, Šelenburgova ulica, E.
Dobrič, Prešernova ulica, Fr. Igljč, Mestni
trg, Ivan Jelačin, Rimska cesta, Ant. Kanc,
Židovska ulica, Ant. Krisper, Mestni trg, J.
Krivic, Dunajska cesta, Leskovic & Meden,
Jurčičev trg, T. Mencinger, Sv. Petra cesta,
Matej Orehek, Kolodvorska ulica, Vaso Pe-
tričič, Mestni trg, Ivan Podboj, Sv. Petra
cesta, Fran Sarek, Marije Terezije cesta, B.
Sevar, Sv. Jakoba trg, Mg. Ph. R. Sušnik,
Marijin trg, A. Sušnik, Zaloška cesta, A.
Šarabon, Zaloška cesta, Anton Škof, Du-
najska cesta, Josip Sporn, Sv. Petra cesta,
And. Verbič, Turjaški trg, V Gorici: Ivan-
čič & Kurinčič, Toroš Drobnič in drug. V
Kamniku: Anton Slatnar. V Kranju:
Z. Krajnc, Peter Majdič, J. F. Potrebin. V
Postojni: Jernej Kogoj. V Trbovljah:
Ivan Kramar. V Trstu: Vekoslav Plesničar.
V Zagorju ob Savi: Rudolf Ahčan.

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
prežalostno vest, da je naša iskreno ljubljena soproga, oziroma mamica,
tašča, stara mamica, sestra in teta, gospa

Marija Zorman

trgovčeva soproga

danes popoldne ob 3. uri prevedena s svetimi zakramenti za umirajoče mirno
v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage bo v torek, t. j. 20. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše
žalosti Florijanska ulica št. 4 v rodbinsko rakev na pokopališče k sv. Krištofu.

V Ljubljani, dne 19. decembra 1910.

Metod, Ivan,
sinova.

Zorman Alojzij,
soprog.

Klobuki, cilindri,

čepice, kravate, perilo, samo za-
dnje novosti, v modni in športni
trgovini za gospode

P. MAGDIČ, Ljubljana, nasproti 2
glavne pošte.

Krojaški salon za gospode Ivana Magdića, Ljubljana

Miklošičeva cesta št. 10
priporoča v idočih sezoni moderno angleško blago.

Ogromno znižane cene v božičnem tednu!

Narejene oblake, športne obleke ter
suknje za gospode in dečke; konfek-
cija za dame in deklice.

Primerna božična darila! Dober nakup!
Angleško skladišče oblek O. BERNATOVIČ,
Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Nekaj izborna ohranjenih automobilov

vseh velikosti se ceno proda.
Moje ime jamči za solidno 'u dobro postrežbo. — Zavod za po-
pravo automobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,
Santergasse 13.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

Ljubljana, Turjaški trg št. 7.

Največja zaloga pohištva

za spalne in jedilne sobe, salone in gosposke sobe.
Preproge, zastorji, modroci na vzmeti, žimnati
modroci, otroški vozički itd.

Najnižje cene. Najsolidnejše blago.

Tapetnik D. Puc

Ljubljana, Marije Terezije c. 16.
se priporoča za vsa dekoracijska in
tapetniška dela. Divani, otomani, mo-
droci se izdelujejo po najnižji ceni.

Franc Souvan sin - Ljubljana

Mestni trg št. 22 in 23

Manufakturna veletrgovina.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastni hiši.

Zavaruje zoper požar na poslopijih, pohištvi in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih
sestavah. — Tekom leta 1909. zavarovalo se je 17.230 oseb za kapital nad 143 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 977 milijonov kron.
Premoženje družbe znaša nad 366 milijonov kron.

Delniška glavnica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rezervni fond:
K 450.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Zapravljivec je

kdor svojim ljudem dopušča, da kurijo z drugim pre-
mogom, kot šentjanškim.

Šentjanški premog

je namreč poleg tega, da ima izvrstno gorljivost, tudi za 60 vin. pri
100 kg cenejši, kot vsak drug premog. Prodaja se namreč na drobno
v hišo dostavljen in to samo v mestnem okrožju

50 kg po K 1.20.

Razen prodajne pisarne v Šelenburgovi ulici 7, I. nadstropje
sprejemajo naročila sledeče tvrdke: Ivan Babič, Dolenjska cesta, E. Kavčič, Pre-
šernova ulica, Leskovic & Meden, Jurčičev trg, I. Mencinger, Sv. Petra cesta,
B. Sevar, Sv. Jakoba trg, A. Sušnik, Zaloška cesta, Fr. Trdina, Štari trg, Ivana Tonih,
Tržaška cesta, Uradniško gosp. društvo, Kongresni trg.

Naročila in denar za premog za Šiško sprejema g. Lud. Kotnik, trgovec v Sp. Šiški.

Oklic.

V konkurzno maso zadruga „Agro-Merkur“ spadajoči

I. v Ljubljani in Šiški se nahajajoči:

1. Konji, konjska oprava, vozovi in krma v sodno dognani cenilni vrednosti 2245 K;
2. Zaloga moke in otrobov v sodno dognani cenilni vrednosti 6594 K 63 h;
3. zaloga vina v sodno dognani cenilni vrednosti 37.353 K 66 h s kletarsko
opravo in sodi v sodno dognani cenilni vrednosti 11.552 K 54 h;
4. zaloga špecerijskega blaga v sodno dognani cenilni vrednosti 17.570 K 06 h;
5. zaloga konjaka, špirita in drožinke v sodno dognani cenilni vrednosti 12.329 59 K
s kletarsko opravo in sodi v sodno dognani cenilni vrednosti 1211 K 66 h;
6. skladiščna oprava v sodno dognani cenilni vrednosti 2574 K 99 h;
7. pisarniška in sobna oprava v sodno dognani cenilni vrednosti 1397 K 08 h,
skupno ali vsaka zase.

II. v Trstu se nahajajoča:

1. zaloga blaga obstoječa iz moke, otrobov, ovsa, gnojil in raznih špecerij v sodno
dognani cenilni vrednosti 15.066 K 65 h;
2. skladiščna ter pisarniška oprava v sodno dognani cenilni vrednosti 737 K 20 h
skupno ali vsaka zase

se prodajo ofertnim potom

kakor stojijo in ležijo.

Konkurzna masa ne prevzame jamstva za kakovost in količino, pridržuje si pa pra-
vico, posamezne prazne sode in vreče ter kose oprave proti odbitku njih sodno dognane
cenilne vrednosti od kupnine iz prodaje izločiti.

Pismene ponudbe opremljene z 10% vadijem, vložiti je pri podpisnem upravi-
telju konkurzne mase najkasneje do vstetega 24. decembra t. l. in ostanejo ponudniki
na ponudbe vezani do vstetega 31. decembra t. l.

Konkurzna masa ni vezana na najvišjo ponudbo ter si pridržuje pravico, došle po-
nudbe brez ozira na njeno visokost sprejeti ali odkloniti.

Ponudnik, kojega ponudba se sprejme, mora kupnino odšteti priloženi vadij takoj,
ko se mu naznani sprejem njegove ponudbe, v roke upravitelja konkurzne mase placati.

Ako se plačilo kupnine točno ne vrši, zapade položeni vadij v korist konkurzne
mase ter je konkurzna masa upravičena, od kupne pogodbe odstopiti.

Po plačilu kupnine mora kupec prodano zalogo in opravo tekom 8 dneh prevzeti
ter odstraniti.

Inventurni zapisniki leže pri c. kr. deželni sodnji v Ljubljani v sobi št. 140.

Prepis inventurnih zapisnikov glede v Ljubljani in v Šiški se nahajajočih predmetov
so na vpogled v pisarni podpisanega konkurznega upravitelja, prepis inventurskega za-
pisnika v Trstu se nahajajočih predmetov pa v pisarni gospoda dr. I. Zencovicha, c. kr.
notarja v Trstu, Via S. Spiridione št. 6.

Predmete v Ljubljani in v Šiški razkaže na željo podpisani konkurzni upravitelj,
predmete v Trstu pa gospod notar dr. I. Zencovich.

V Ljubljani, dne 16. decembra 1910.

Dr. JOSIP SAJOVIC, advokat v Ljubljani, Gosposka ulica 3,
kot upravitelj konkurzne mase zadruga „Agro-Merkur“.